

LXXXIX.

Forslag

til

Jagtlov for Færøerne.

(Fremsat i Folketinget den 22de Januar 1897 af Justitsminister R u m p.)

§ 1.

Jagttretten paa Færøerne til Lands følger med Grunden og maa ikke stilles fra denne.

I et Fællig i Hauge eller Bø har enhver Ejer eller Bruger lige Jagtret. Anden Bestemmelse kan dog vedtages paa Grandestævne, hvor det ligeledes kan vedtages, at der i et Fællig ikkun til Dels eller slet ikke maa jages.

§ 2.

Hvorledes der skal forholdes med Fuglefangst i Urer, Bjerge og andre lignende Steder, hvor Fugl tages, samt med Hensyn til Dmanflej, beror under Jagttagelse af denne Lovs Bestemmelser paa, hvad Grundbestidderne vedtage paa Grandestævne. Hvor ingen saadan Vedtægt er oprettet, deles den Fangst, der indvindes, efter de paagældende Brugs Marketal.

I enhver Bygd, hvor Retten til at tage Fugl i Fuglepladser ikke er ordnet ved Dom eller tinglæst Brev, skulle faste Bestemmelser om Jagttretten tages enten ved Overenskomst eller ved Landvæsenkommissionens Afgørelse, hvilke Bestemmelser blive at tinglæse, og skal Overenskomsten være afsluttet, eller Indkaldelsen til Kommissionen være udtagen inden 4 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden, da ellers Rettigheden tilfalder den eller de Bygder, hvortil Fuglepladsen hører, efter det samlede Marketal i Bø eller Hauge, Indmarkens Besiddere, hvis Fangsten af Søfugl i vedkommende Bygd er en Bøen tilkommende Herlighed, og Haugens Besiddere, hvis den paagældende Fangst i vedkommende Bygd er henlagt til Haugerne. Denne Bestemmelse skal dog ikke komme til Anvendelse paa Fuglepladser, der danne sig efter denne Lovs Ikrafttræden.

§ 3.

Jagttretten paa Soterritoriet ved Færøerne er med de i denne Lov fastsatte Indstrænkninger fri for enhver dansk Undersaat.